

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, 11 sierpnia 2023 r.

DOOŚ-WDŚZOO.420.18.2023.US.7

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] z 16 marca 2023 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z 27 lutego 2023 r., znak: WOOŚ-II.420.5.2021.PKA.7, o środowiskowych uwarunkowaniach, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, ze zm.), dalej k.p.a., art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.), dalej u.o.o.ś.,

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

Decyzją z 27 lutego 2023 r. RDOŚ w Warszawie, działając na wniosek [REDAKTOWANE] z 11 stycznia 2021 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia polegającego na: „Zmianie lasu na użytek rolny fragmentu działki nr 21/3 obręb ewidencyjny Tarczyn”.

17 marca 2023 r. [REDAKTOWANE] wniosła odwołanie od powyższej decyzji. Z odwołania wynika, że skarżąca wyraża niezadowolenie z wydanej decyzji, wskazując, że drzewostan jest w złym stanie, zaś zmiana lasu na użytek rolny wynika z potrzeby uprawy borówki amerykańskiej.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje

Zgodnie z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś. GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Warszawie.

Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a. – decyzja RDOŚ w Warszawie z 27 lutego 2023 r. została doręczona skarżącej 6 marca 2023 r., natomiast odwołanie skarżąca wniosła 17 marca 2023 r.

Przedmiotowe przedsięwzięcie polega na zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o powierzchni 0,3470 ha, na użytek rolny, znajdującego się na działce ew. o nr. 21/3 położonej w obrębie Tarczyn, powiecie piaseczyńskim, województwie mazowieckim. Jak wynika z załączonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wypisu z rejestru gruntów, działka ta posiada całkowitą powierzchnię 0,8093 ha i obejmuje lasy (LsV) o powierzchni 0,3470 ha i grunty orne o łącznej powierzchni 0,4623 ha. Z dołączonej do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach kopii mapy ewidencyjnej wynika, że przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, obejmuje lasy – LsV.

Inwestycja należy zatem do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), tj. zmiana lasu na użytek rolny, dotyczącego enklawy pośród użytków rolnych lub nieużytków. W związku z powyższym, zgodnie z art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., przedsięwzięcie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Warszawie.

W wyniku weryfikacji położenia działki ew. o nr. 21/3 i planowanej inwestycji z wrysem z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr V/41/19 Rady Miejskiej w Tarczynie z dnia 31 stycznia 2019 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla części miasta Tarczyn, dla obszaru ograniczonego ulicami: Błońską, Warszawską, al. Krakowską oraz granicą obrębu Tarczyna (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2019 r. poz. 3116), dalej m.p.z.p., GDOŚ ustalił, że działka ta położona jest w obszarze objętym m.p.z.p. oznaczonym symbolem 2UMN – tereny zabudowy usługowej lub mieszkaniowej jednorodzinnej oraz symbolem 2ZL – tereny lasów. Fragment działki, na którym planowana jest realizacja analizowanego przedsięwzięcia, położony jest na terenie oznaczonym w m.p.z.p. symbolem 2ZL.

Zgodnie z § 22 pkt 1 m.p.z.p. dla terenów lasów, oznaczonych na rysunku planu symbolem 2ZL, ustala się przeznaczenie podstawowe: tereny lasów, w tym drogi leśne. W myśl § 3 ust. 1 pkt 5 m.p.z.p. ilekroć w przepisach uchwały jest mowa o przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć rodzaj przeznaczenia, które zostało ustalone, jako jedyne lub przeważające na działce budowlanej. Jako przeznaczenie dopuszczalne dla tego terenu, zgodnie z § 22 pkt 2 m.p.z.p., ustalono: obiekty turystyczne z zakresu szlaków turystycznych, miejsc postoju i odpoczynku turystów zgodnie z przepisami odrębnymi, infrastruktura techniczna nie wymagająca zmiany przeznaczenia terenu na cele nieleśne.

Powyższe oznacza, że lokalizacja analizowanego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami m.p.z.p., co w pełni uzasadnia odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia.

GDOŚ wyjaśnia, iż podstawowym kryterium oceny zamierzeń inwestycyjnych objętych obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższa restrykcja wynika wprost z art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., który stanowi, iż organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Zatem w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, organ zobowiązany jest do odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Powyższe potwierdza wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 22 czerwca 2020 r., sygn. akt II OSK 329/20.

Odnosząc się do zarzuty skarżącej, że „las to w rzeczywistości około 40 starych połamanych drzew, które po każdej wichurze się łamią” należy podkreślić, że lasem, w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356), jest m.in. grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) – drzewami i krzewami oraz runem leśnym – lub przejściowo jej pozbawiony, przeznaczony do produkcji leśnej. Co więcej – jak wynika z art. 13 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 tej ustawy – właściciele lasów są obowiązani do trwałego utrzymywania lasów i zapewnienia ciągłości ich użytkowania, a w szczególności do: zachowania w lasach roślinności leśnej (upraw leśnych); ponownego wprowadzania roślinności leśnej (upraw leśnych) w lasach w okresie do 5 lat od usunięcia drzewostanu oraz pielęgnowania i ochrony lasu. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 29 lutego 2012 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1609/11, przejściowe nawet pozbawienie lasu drzew nie stanowi przesłanki do zmiany przeznaczenia terenu na użytek rolny, ale zobowiązuje właściciela do uzupełnienia naruszonej struktury lasu i jego zalesienia.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartym w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ rozstrzygnięcie podjęte przez RDOŚ w Warszawie decyzją z 27 lutego 2023 r. jest prawidłowe i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym uchylenie tej decyzji.

W związku z powyższym GDOŚ orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie

- niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Na decyzję, zgodnie z art. 50 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259, ze zm.), dalej p.p.s.a., służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie;
- zgodnie z art. 54 § 1 oraz art. 53 § 1 p.p.s.a. skargę wnosi się za pośrednictwem GDOŚ w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji;
- skarżący, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązany jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł. Skarżący, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniony z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych;
- skarżącemu, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jego wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. [REDACTED]
2. pozostałe strony postępowania na podstawie art. 49 § 1 k.p.a. w związku z art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa

Urszula Snopkiewicz
Starszy specjalista

Naczelnik Wydziału do spraw Decyzji
o Środowiskowych Uwarunkowaniach
w zakresie Orzecznictwa Ogólnego

Marcin Kołodzyński

Dyrektor Departamentu
Ocen Oddziaływania na Środowisko

Anna Bieroza-Ćwierzyńska